

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

L 222

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

60^ο έτος

29 Αυγούστου 2017

Περιεχόμενα

II Μη νομοθετικές πράξεις

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

- ★ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1505 της Επιτροπής, της 28ης Αυγούστου 2017, για την τροποποίηση των παραρτημάτων I, II και III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί της εκούσιας συμμετοχής οργανισμών σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και ελέγχου (EMAS) ⁽¹⁾ 1
- ★ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2017/1506 της Επιτροπής, της 28ης Αυγούστου 2017, για την ανανέωση της έγκρισης της δραστικής ουσίας μηλεϊνικό υδραζίδιο (maleic hydrazide), σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και για την τροποποίηση του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011 της Επιτροπής ⁽¹⁾ 21

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- ★ Απόφαση (ΕΕ) 2017/1507 της Επιτροπής, της 28ης Αυγούστου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2005/37/ΕΚ για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Τεχνικού και Επιστημονικού Κέντρου και την πρόβλεψη του συντονισμού των τεχνικών ενεργειών για την προστασία των κερμάτων ευρώ από παραχάραξη 25

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2017/1505 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Αυγούστου 2017

για την τροποποίηση των παραρτημάτων I, II και III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί της εκούσιας συμμετοχής οργανισμών σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και ελέγχου (EMAS)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, περί της εκούσιας συμμετοχής οργανισμών σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001 και των αποφάσεων 2001/681/ΕΚ και 2006/193/ΕΚ της Επιτροπής ⁽¹⁾ και ιδίως το άρθρο 48,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σκοπός του EMAS είναι να προωθήσει τη συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων των οργανισμών με την καθιέρωση και εφαρμογή συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, την αξιολόγηση των επιδόσεων του συστήματος αυτού, την ενημέρωση ως προς τις περιβαλλοντικές επιδόσεις, τον ανοικτό διάλογο με το κοινό και άλλους ενδιαφερόμενους, καθώς και με την ενεργό συμμετοχή των εργαζομένων. Για την επίτευξη αυτού του σκοπού τα παραρτήματα I, και IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 ορίζουν συγκεκριμένες απαιτήσεις οι οποίες πρέπει να τηρούνται από τους οργανισμούς που επιθυμούν να εφαρμόσουν σύστημα EMAS και να εξασφαλίσουν καταχώριση σε EMAS.
- (2) Το μέρος Α του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 περιλαμβάνει τις απαιτήσεις που ορίζει το πρότυπο EN ISO 14001:2004 το οποίο αποτελεί τη βάση των απαιτήσεων για το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης του εν λόγω κανονισμού.
- (3) Το μέρος Β του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 απαριθμεί μια σειρά πρόσθετων ζητημάτων τα οποία οφείλουν να εξετάζουν οι οργανισμοί που είναι εγγεγραμμένοι στο κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) και τα οποία συνδέονται άμεσα με μια σειρά στοιχείων του προτύπου EN ISO 14001:2004.
- (4) Ο ISO δημοσίευσε έκτοτε τη νέα έκδοση του διεθνούς προτύπου ISO 14001. Συνεπώς, η δεύτερη έκδοση του προτύπου (EN ISO 14001:2004) αντικαταστάθηκε από την τρίτη έκδοση (ISO 14001:2015).
- (5) Για να διασφαλιστεί συνέπεια μεταξύ των παραρτημάτων, οι σχετικές νέες διατάξεις του διεθνούς προτύπου ISO 14001:2015 πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 το οποίο ορίζει τις απαιτήσεις για την περιβαλλοντική ανασκόπηση και στο παράρτημα III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 το οποίο ορίζει τις απαιτήσεις του εσωτερικού περιβαλλοντικού ελέγχου.
- (6) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 θα πρέπει, κατά συνέπεια, να τροποποιηθεί αναλόγως.

⁽¹⁾ EE L 342 της 22.12.2009, σ. 1.

- (7) Οι οργανισμοί που επιθυμούν να λάβουν ή να διατηρήσουν τόσο την καταχώριση στο EMAS όσο και την πιστοποίηση ISO 14001 διενεργούν συχνά μία ενιαία διαδικασία ελέγχου/πιστοποίησης. Προκειμένου να διατηρηθεί η συνεκτικότητα ανάμεσα στις απαιτήσεις των δύο μέσων οι οργανισμοί δεν πρέπει να υποχρεωθούν να εφαρμόσουν τα αναθεωρημένα παραρτήματα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 πριν από τη νέα έκδοση του διεθνούς προτύπου ISO 14001. Απαιτούνται συνεπώς μεταβατικές διευθετήσεις.
- (8) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 49 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1221/2009,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα παραρτήματα I, II και III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 αντικαθίστανται από το κείμενο του παραρτήματος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 όπως τροποποιούνται από τον παρόντα κανονισμό πρέπει να ελέγχεται κατά την επαλήθευση του οργανισμού σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1221/2009.

Σε περίπτωση ανανέωσης της καταχώρισης EMAS, αν η επόμενη επαλήθευση πρόκειται να διενεργηθεί πριν από τις 14 Μαρτίου 2018, η ημερομηνία της επόμενης επαλήθευσης μπορεί να παραταθεί κατά έξι μήνες σε συμφωνία με τον επαληθευτή περιβάλλοντος και τους αρμόδιους φορείς.

Ωστόσο, πριν από τις 14 Σεπτεμβρίου 2018, η επαλήθευση μπορεί, κατόπιν συμφωνίας με τον επαληθευτή περιβάλλοντος, να διενεργείται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1221/2009, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 517/2013 του Συμβουλίου ⁽¹⁾. Εάν διενεργηθεί τέτοια επαλήθευση, η δήλωση του επαληθευτή περιβάλλοντος καθώς και το πιστοποιητικό καταχώρισης θα θεωρούνται έγκυρα μόνον έως τις 14 Σεπτεμβρίου 2018.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 28 Αυγούστου 2017.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 517/2013 του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013, για την προσαρμογή ορισμένων κανονισμών και αποφάσεων στους τομείς της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, του εταιρικού δικαίου, της πολιτικής ανταγωνισμού, της γεωργίας, της ασφάλειας των τροφίμων, της κτηνιατρικής και φυτοϋγειονομικής πολιτικής, της πολιτικής μεταφορών, της ενέργειας, της φορολογίας, των στατιστικών, των διευρωπαϊκών δικτύων, της δικαιοσύνης και των θεμελιωδών δικαιωμάτων, της δικαιοσύνης, της ελευθερίας και της ασφάλειας, του περιβάλλοντος, της τελωνειακής ένωσης, των εξωτερικών σχέσεων, της εξωτερικής πολιτικής, και της πολιτικής ασφαλείας και άμυνας και των θεσμικών οργάνων, λόγω της προσχώρησης της Δημοκρατίας της Κροατίας (ΕΕ L 158 της 10.6.2013, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Η περιβαλλοντική επισκόπηση καλύπτει τα ακόλουθα πεδία:

1. Προσδιορισμός του οργανωτικού πλαισίου

Ο Οργανισμός προσδιορίζει εκείνα τα εξωτερικά και εσωτερικά θέματα τα οποία μπορεί να επηρεάσουν θετικά ή αρνητικά την ικανότητά του να επιτύχει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισής του.

Στα θέματα αυτά περιλαμβάνονται συναφείς περιβαλλοντικές συνθήκες όπως το κλίμα, η ποιότητα του αέρα, η ποιότητα του νερού, η διαθεσιμότητα φυσικών πόρων και η βιοποικιλότητα.

Μπορεί επίσης να περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθες συνθήκες:

- εξωτερικές συνθήκες (όπως οι πολιτιστικές, κοινωνικές, πολιτικές, νομικές, κανονιστικές, χρηματοοικονομικές, τεχνολογικές, οικονομικές, φυσικές και οι σχετικές με τον ανταγωνισμό συνθήκες),
- εσωτερικές συνθήκες που συνδέονται με τα χαρακτηριστικά του Οργανισμού (όπως οι δραστηριότητες, τα προϊόντα και οι υπηρεσίες, η στρατηγική κατεύθυνση, η νοοτροπία και οι δυνατότητές του).

2. Προσδιορισμός των ενδιαφερόμενων μερών και καθορισμός των συναφών αναγκών και προσδοκιών τους

Ο Οργανισμός προσδιορίζει τα ενδιαφερόμενα μέρη που σχετίζονται με το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, τις συναφείς ανάγκες και προσδοκίες των εν λόγω ενδιαφερόμενων μερών και με ποιες από αυτές τις ανάγκες και προσδοκίες πρέπει ή επιλέγει να συμμορφωθεί.

Αν ο Οργανισμός αποφασίσει εκουσίως να υιοθετήσει ή να συμφωνήσει με συναφείς ανάγκες ή προσδοκίες των ενδιαφερόμενων μερών οι οποίες δεν καλύπτονται από νομικές απαιτήσεις, αυτές εντάσσονται στις υποχρεώσεις συμμόρφωσής του.

3. Προσδιορισμός των εφαρμοστέων νομικών απαιτήσεων σχετικά με το περιβάλλον.

Πέραν της κατάρτισης καταλόγου των εφαρμοστέων νομικών απαιτήσεων, ο Οργανισμός αναφέρει επίσης τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να αποδειχθεί η συμμόρφωσή του με τις διάφορες νομικές απαιτήσεις.

4. Προσδιορισμός των άμεσων και έμμεσων περιβαλλοντικών πτυχών με σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και καθορισμός όσων κρίνονται σημαντικές

Ο Οργανισμός προσδιορίζει όλες τις άμεσες και έμμεσες περιβαλλοντικές πτυχές με θετικές ή αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, με ποιοτική και ποσοτική εκτίμηση, όπου ενδείκνυται, και συντάσσει κατάλογο όλων των περιβαλλοντικών πτυχών που κρίνονται σημαντικές. Ο Οργανισμός προσδιορίζει επίσης ποιες από αυτές τις πτυχές είναι σημαντικές με βάση τα κριτήρια που ορίζονται σύμφωνα με το σημείο 5 του παρόντος παραρτήματος.

Κατά τον προσδιορισμό των άμεσων και έμμεσων περιβαλλοντικών πτυχών είναι πολύ σημαντικό οι Οργανισμοί να εξετάζουν επίσης τις περιβαλλοντικές πτυχές που συνδέονται με τις βασικές δραστηριότητές τους. Δεν αρκεί μια καταγραφή που περιορίζεται στις περιβαλλοντικές πτυχές του χώρου δραστηριοτήτων και των εγκαταστάσεων του Οργανισμού.

Κατά τον προσδιορισμό των άμεσων και έμμεσων περιβαλλοντικών πτυχών των δραστηριοτήτων, των προϊόντων και των υπηρεσιών του, ο Οργανισμός υιοθετεί μια προσέγγιση βάσει του κύκλου ζωής, λαμβάνοντας υπόψη τα στάδια του κύκλου ζωής που είναι σε θέση να ελέγξει ή να επηρεάσει. Στα στάδια αυτά περιλαμβάνονται συνήθως η κτήση των πρώτων υλών, οι αγορές και προμήθειες, ο σχεδιασμός, η παραγωγή, η μεταφορά, η χρήση, η επεξεργασία στο τέλος του κύκλου ζωής και η τελική διάθεση ανάλογα με τη δραστηριότητα του Οργανισμού.

4.1. Άμεσες περιβαλλοντικές πτυχές

Οι άμεσες περιβαλλοντικές πτυχές συνδέονται με τις δραστηριότητες, τα προϊόντα και τις υπηρεσίες του Οργανισμού που υπάγονται στον άμεσο διοικητικό του έλεγχο.

Όλοι οι Οργανισμοί οφείλουν να εξετάζουν τις άμεσες πτυχές των εργασιών τους.

Στις άμεσες περιβαλλοντικές πτυχές συγκαταλέγονται, ενδεικτικά, τα εξής:

- 1) εκπομπές ατμοσφαιρικών ρύπων·
- 2) απορρίψεις στα ύδατα (συμπεριλαμβανομένης της διείσδυσης στα υπόγεια ύδατα)·
- 3) παραγωγή, ανακύκλωση, επαναχρησιμοποίηση, μεταφορά και διάθεση στερεών και άλλων αποβλήτων, ιδίως επικίνδυνων·
- 4) χρήσεις γης και μόλυνση του εδάφους·
- 5) χρήση ενέργειας, φυσικών πόρων (συμπεριλαμβανομένων των υδάτων, της πανίδας και της χλωρίδας) και πρώτων υλών·
- 6) χρήση προσθέτων και βοηθητικών προϊόντων καθώς και ημικατεργασμένων προϊόντων·
- 7) τοπικής εμβέλειας ζητήματα (θόρυβος, κραδασμοί, οσμές, σκόνη, οπτική εμφάνιση κ.λπ.)·

Κατά τον προσδιορισμό των περιβαλλοντικών πτυχών, πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη τα εξής:

- κίνδυνοι περιβαλλοντικών ατυχημάτων και άλλων καταστάσεων έκτακτης ανάγκης με δυνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις (π.χ. χημικά ατυχήματα) και ενδεχόμενες μη φυσιολογικές καταστάσεις που θα μπορούσαν δυνητικά να έχουν περιβαλλοντικές επιπτώσεις,
- τα θέματα μεταφορών για αγαθά και υπηρεσίες καθώς και για το προσωπικό που μετακινείται στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του Οργανισμού.

4.2. Έμμεσες περιβαλλοντικές πτυχές

Έμμεσες περιβαλλοντικές πτυχές είναι δυνατόν να προκύψουν από την αλληλεπίδραση Οργανισμού με τρίτα μέρη που μπορεί ως έναν εύλογο βαθμό να επηρεάσει ο Οργανισμός.

Σε αυτές συγκαταλέγονται, ενδεικτικά, τα εξής:

- 1) θέματα που σχετίζονται με τον κύκλο ζωής των προϊόντων και των υπηρεσιών τα οποία μπορεί να επηρεάσει ο Οργανισμός (κτηση πρώτων υλών, σχεδιασμός, αγορές και προμήθειες, παραγωγή, μεταφορά, χρήση, επεξεργασία στο τέλος του κύκλου ζωής και τελική διάθεση)·
- 2) επενδύσεις κεφαλαίου, χορήγηση δανείων και ασφαλιστικές υπηρεσίες·
- 3) νέες αγορές·
- 4) επιλογή και σύνθεση των υπηρεσιών (π.χ. μεταφορές ή τροφοδοσία)·
- 5) διοικητικές αποφάσεις και αποφάσεις προγραμματισμού·
- 6) σύνθεση της κλίμακας των προϊόντων·
- 7) οι περιβαλλοντικές επιδόσεις και πρακτικές των αναδόχων, υπεργολάβων, προμηθευτών και υποπρομηθευτών.

Οι Οργανισμοί πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι οι σημαντικές περιβαλλοντικές πτυχές και τις επιπτώσεις που συνδέονται με τις εν λόγω πτυχές καλύπτονται από το σύστημα διαχείρισης.

Ο Οργανισμός πρέπει να επιδιώκει να εξασφαλίζει ότι οι προμηθευτές και αυτοί που ενεργούν εξ ονόματος του Οργανισμού συμμορφώνονται με την περιβαλλοντική πολιτική του Οργανισμού στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων που εκτελούνται για τη σύμβαση.

Ο Οργανισμός εξετάζει σε ποιο βαθμό μπορεί να επηρεάσει αυτές τις έμμεσες περιβαλλοντικές πτυχές, και ποια μέτρα μπορεί να λάβει ώστε να περιοριστούν οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή να ενισχυθούν τα περιβαλλοντικά οφέλη.

5. Εκτίμηση της σημασίας των περιβαλλοντικών πτυχών

Ο Οργανισμός καθορίζει τα κριτήρια για την αξιολόγηση της σημασίας των περιβαλλοντικών πτυχών των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του και τα εφαρμόζει προκειμένου να εντοπίσει ποιες περιβαλλοντικές πτυχές έχουν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις υιοθετώντας μια προσέγγιση βάσει του κύκλου ζωής.

Τα κριτήρια που εκπονεί ο Οργανισμός συνεκτιμούν την ενωσιακή νομοθεσία και είναι πλήρη, αναπαραγώγιμα, επιδέχονται ανεξάρτητο έλεγχο και δημοσιοποιούνται.

Κατά τον καθορισμό των κριτηρίων αυτών, ένας Οργανισμός πρέπει να συνεκτιμά τα εξής στοιχεία:

- 1) πιθανή βλάβη ή όφελος για το περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένης της βιοποικιλότητας·
- 2) την κατάσταση του περιβάλλοντος (όπως η ευπάθεια του τοπικού, περιφερειακού ή πλανητικού περιβάλλοντος)·
- 3) την κλίμακα, το πλήθος, τη συχνότητα και την αναστρεψιμότητα της πτυχής ή της επίπτωσης·
- 4) τη σχετική νομοθεσία για το περιβάλλον, εάν υπάρχει, και τις απαιτήσεις της·
- 5) τις απόψεις των ενδιαφερομένων, συμπεριλαμβανομένων των υπαλλήλων του Οργανισμού.

Είναι δυνατό να ληφθούν υπόψη επιπλέον συναφή στοιχεία ανάλογα με το είδος των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του Οργανισμού.

Με βάση τα καθορισμένα κριτήρια ο Οργανισμός διενεργεί εκτίμηση της σημασίας των περιβαλλοντικών πτυχών και επιπτώσεων που τον αφορούν. Για τον σκοπό αυτό, ο Οργανισμός λαμβάνει υπόψη παραμέτρους που μπορεί, ενδεικτικά, να περιλαμβάνουν:

- 1) δεδομένα που διαθέτει ο Οργανισμός σχετικά με την επικινδυνότητα των εισροών πρώτων υλών και ενέργειας, των απορρίψεων, των αποβλήτων καθώς και των εκπομπών·
- 2) δραστηριότητες του Οργανισμού οι οποίες αποτελούν αντικείμενο ρύθμισης από την περιβαλλοντική νομοθεσία·
- 3) δραστηριότητες προμηθειών·
- 4) τον σχεδιασμό, την ανάπτυξη, παραγωγή, διανομή, συντήρηση, χρήση, επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση και διάθεση των προϊόντων του Οργανισμού·
- 5) δραστηριότητες του Οργανισμού με το σημαντικότερο περιβαλλοντικό κόστος και όφελος.

Κατά την αξιολόγηση της σημασίας των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των δραστηριοτήτων του, ο Οργανισμός λαμβάνει υπόψη τις κανονικές συνθήκες λειτουργίας, τις συνθήκες εκκίνησης και διακοπής της λειτουργίας, καθώς και τις λογικά προβλέψιμες καταστάσεις έκτακτης ανάγκης. Συνεκτιμώνται επίσης οι παρελθούσες, οι τρέχουσες και οι προγραμματισμένες δραστηριότητες.

6. Αξιολόγηση των πορισμάτων της διερεύνησης παρελθόντων συμβάντων

Ο Οργανισμός λαμβάνει υπόψη τα πορίσματα της διερεύνησης παρελθόντων συμβάντων τα οποία θα μπορούσαν να έχουν επίπτωση στην ικανότητά του να επιτύχει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισής του.

7. Προσδιορισμός και τεκμηρίωση κινδύνων και ευκαιριών

Ο Οργανισμός προσδιορίζει και τεκμηριώνει τους κινδύνους και τις ευκαιρίες που σχετίζονται με τις περιβαλλοντικές πτυχές, τις υποχρεώσεις συμμόρφωσής του και τα άλλα θέματα και απαιτήσεις που αναφέρθηκαν στα σημεία 1 έως 4.

Ο Οργανισμός επικεντρώνεται σε εκείνους του κινδύνους και τις ευκαιρίες που πρέπει να αντιμετωπιστούν προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης μπορεί να επιτύχει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, να προληφθούν ανεπιθύμητα αποτελέσματα ή ατύχημα και να επιτευχθεί συνεχής βελτίωση της περιβαλλοντικής επίδοσης του οργανισμού.

8. Εξέταση των υφιστάμενων διεργασιών, πρακτικών και διαδικασιών

Ο Οργανισμός εξετάζει τις υφιστάμενες διεργασίες, πρακτικές και διαδικασίες και καθορίζει ποιες είναι αναγκαίες για την εξασφάλιση της μακροπρόθεσμης διατήρησης της περιβαλλοντικής διαχείρισης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΕΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΥΝ ΤΟ EMAS

Οι απαιτήσεις για το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης βάσει του EMAS ταυτίζονται με εκείνες που καθορίζονται στα κεφάλαια 4 έως 10 του προτύπου EN ISO 14001:2015. Οι εν λόγω απαιτήσεις παρατίθενται στο μέρος Α.

Οι παραπομπές του άρθρου 4 σε συγκεκριμένα σημεία του παρόντος παραρτήματος πρέπει να νοούνται ως εξής:

Η παραπομπή στο Α.3.1 πρέπει να νοείται ως παραπομπή στο μέρος Α.6.1.

Η παραπομπή στο Α.5.5 πρέπει να νοείται ως παραπομπή στο μέρος Α.9.2.

Παράλληλα, οι Οργανισμοί που εφαρμόζουν το EMAS υποχρεούνται να εξετάζουν ορισμένα πρόσθετα θέματα που συνδέονται άμεσα με στοιχεία του κεφαλαίου 4 του προτύπου EN ISO 14001:2015. Οι πρόσθετες αυτές απαιτήσεις περιγράφονται στο μέρος Β του παρόντος παραρτήματος.

ΜΕΡΟΣ Α Απαιτήσεις για το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης βάσει του προτύπου EN ISO 14001:2015	ΜΕΡΟΣ Β Πρόσθετες απαιτήσεις για τους Οργανισμούς που εφαρμόζουν το EMAS
Οι Οργανισμοί που συμμετέχουν στο σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) πληρούν τις απαιτήσεις του ευρωπαϊκού προτύπου EN ISO 14001:2015 ⁽¹⁾ οι οποίες παρατίθενται αυτούσιες κατωτέρω. Α.4 Πλαίσιο λειτουργίας του Οργανισμού Α.4.1 Κατανόηση του Οργανισμού και του πλαισίου λειτουργίας του Ο Οργανισμός πρέπει να προσδιορίζει τις εξωτερικές και εσωτερικές παραμέτρους που αφορούν το σκοπό του και επηρεάζουν την ικανότητά του να επιτύχει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισής του. Οι εν λόγω παράμετροι πρέπει να περιλαμβάνουν τις περιβαλλοντικές συνθήκες που επηρεάζονται από ή είναι σε θέση να επηρεάζουν τον Οργανισμό. Α.4.2 Κατανόηση των αναγκών και των προσδοκιών των ενδιαφερομένων μερών Ο Οργανισμός πρέπει να προσδιορίζει: α) τα ενδιαφερόμενα μέρη που σχετίζονται με το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισής του, β) τις σχετικές ανάγκες και προσδοκίες (όπως απαιτήσεις) των εν λόγω ενδιαφερομένων μερών και γ) ποιες από αυτές τις ανάγκες και προσδοκίες γίνονται υποχρεώσεις συμμόρφωσής του. Α.4.3 Καθορισμός του πεδίου εφαρμογής του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης Ο Οργανισμός πρέπει να καθορίζει τα όρια και την εφαρμοσιμότητα του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, προκειμένου να ορίζει το πεδίο εφαρμογής του. Κατά τον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής, ο Οργανισμός πρέπει να εξετάζει: α) τις εξωτερικές και εσωτερικές παραμέτρους που αναφέρονται στο Α.4.1, β) τις υποχρεώσεις συμμόρφωσης που αναφέρονται στο Α.4.2, γ) τις οργανωτικές μονάδες, τις λειτουργίες και τα φυσικά όριά του, δ) τις δραστηριότητες, τα προϊόντα και τις υπηρεσίες του και ε) την αρμοδιότητα και την ικανότητά του να ασκεί έλεγχο και επιρροή.	

ΜΕΡΟΣ Α Απαιτήσεις για το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης βάσει του προτύπου EN ISO 14001:2015	ΜΕΡΟΣ Β Πρόσθετες απαιτήσεις για τους Οργανισμούς που εφαρμόζουν το EMAS
Κατόπιν του ορισμού του πεδίου εφαρμογής, όλες οι δραστηριότητες, τα προϊόντα και οι υπηρεσίες του Οργανισμού εντός του πεδίου εφαρμογής χρειάζεται να περιλαμβάνονται στο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης. Το πεδίο εφαρμογής πρέπει να διατηρείται ενήμερο ως τεκμηριωμένη πληροφορία και να είναι διαθέσιμο στα ενδιαφερόμενα μέρη. A.4.4 Σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης Για την επίτευξη των επιδιωκόμενων αποτελεσμάτων, συμπεριλαμβανομένης της βελτίωσης της περιβαλλοντικής επίδοσής του, ο Οργανισμός πρέπει να καθιερώνει, να εφαρμόζει, να διατηρεί ενήμερο και να βελτιώνει συνεχώς το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισής του, συμπεριλαμβανομένων των απαιτούμενων διεργασιών και των αλληλεπιδράσεών τους, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος Διεθνούς Προτύπου. Ο Οργανισμός πρέπει να εξετάζει τη γνώση που αποκτήθηκε στα 4.1 και 4.2 κατά τη καθιέρωση και τη διατήρηση ενήμερου του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης.	
A.5 Ηγεσία A.5.1 Ηγεσία και δέσμευση Η ανώτατη Διοίκηση πρέπει να ασκεί τον ηγετικό ρόλο και να καταδεικνύει τη δέσμευσή της σε σχέση με το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης μέσω: α) της ανάληψης ευθύνης για την αποτελεσματικότητα του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, β) της διασφάλισης ότι η περιβαλλοντική πολιτική και οι περιβαλλοντικοί στόχοι καθιερώνονται και είναι συμβατοί με το στρατηγικό προσανατολισμό και το πλαίσιο λειτουργίας του Οργανισμού, γ) της διασφάλισης ότι οι απαιτήσεις του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης ενσωματώνονται στις επιχειρησιακές διεργασίες του Οργανισμού, δ) της διασφάλισης ότι οι πόροι που απαιτούνται για το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης είναι διαθέσιμοι, ε) της γνωστοποίησης της σημαντικότητας της αποτελεσματικής περιβαλλοντικής διαχείρισης και της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, - στ) της διασφάλισης ότι το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης επιτυγχάνει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα, ζ) της καθοδήγησης και υποστήριξης του προσωπικού ώστε να συμβάλλει στην αποτελεσματικότητα του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, η) της προαγωγής της συνεχούς βελτίωσης και θ) της υποστήριξης των λοιπών διευθυντικών στελεχών του Οργανισμού ώστε να αναλαμβάνουν ηγετικό ρόλο στους τομείς ευθύνης τους. Σημείωση: Ως “επιχειρησιακές διεργασίες” στο παρόν Διεθνές Πρότυπο νοούνται οι κύριες δραστηριότητες που αποτελούν τον πυρήνα του σκοπού ύπαρξης του Οργανισμού.	
A.5.2 Περιβαλλοντική πολιτική Η ανώτατη Διοίκηση πρέπει να καθιερώνει, να εφαρμόζει και να διατηρεί ενήμερη την περιβαλλοντική πολιτική του Οργανισμού, εντός του καθορισμένου πεδίου εφαρμογής του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισής του, ώστε η περιβαλλοντική πολιτική: α) να είναι κατάλληλη για το σκοπό και το πλαίσιο λειτουργίας του Οργανισμού, συμπεριλαμβανομένων της φύσης, του εύρους και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του,	B.1 Συνεχής βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων Οι Οργανισμοί μεριμνούν για τη συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών τους επιδόσεων.

ΜΕΡΟΣ Α Απαιτήσεις για το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης βάσει του προτύπου EN ISO 14001:2015	ΜΕΡΟΣ Β Πρόσθετες απαιτήσεις για τους Οργανισμούς που εφαρμόζουν το EMAS
β) να παρέχει ένα πλαίσιο για τον καθορισμό των περιβαλλοντικών στόχων, γ) να περιλαμβάνει δέσμευση για την προστασία του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης της ρύπανσης και άλλων ειδικών δεσμεύσεων που σχετίζονται με το πλαίσιο λειτουργίας του Οργανισμού, Σημείωση: Οι άλλες ειδικές δεσμεύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος μπορεί να αφορούν τη βιώσιμη χρήση πόρων, τον περιορισμό της επίδρασης και την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή καθώς και την προστασία της βιοποικιλότητας και των οικοσυστημάτων. δ) να περιλαμβάνει δέσμευση για εκπλήρωση των υποχρεώσεων συμμόρφωσης του Οργανισμού και ε) να περιλαμβάνει δέσμευση για συνεχή βελτίωση του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης προκειμένου να βελτιώνεται η περιβαλλοντική επίδοση. Η περιβαλλοντική πολιτική πρέπει να: — διατηρείται ενήμερη ως τεκμηριωμένη πληροφορία, — γνωστοποιείται εντός του Οργανισμού και, — είναι διαθέσιμη στα ενδιαφερόμενα μέρη,	Εάν ένας Οργανισμός διαθέτει έναν ή περισσότερους χώρους δραστηριοτήτων, κάθε χώρος δραστηριοτήτων στον οποίον εφαρμόζεται το EMAS ανταποκρίνεται σε όλες τις απαιτήσεις του EMAS, συμπεριλαμβανομένης της συνεχούς βελτίωσης των περιβαλλοντικών επιδόσεων, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2.
A.5.3 Ρόλοι, υπευθυνότητες και αρμοδιότητες Η ανώτατη Διοίκηση πρέπει να διασφαλίζει ότι οι υπευθυνότητες και οι αρμοδιότητες για τους σχετικούς ρόλους ανατίθενται και γνωστοποιούνται εντός του Οργανισμού. Η ανώτατη Διοίκηση πρέπει να αναθέτει την αρμοδιότητα και ευθύνη για: α) τη διασφάλιση της συμμόρφωσης του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης με τις απαιτήσεις του παρόντος Διεθνούς Προτύπου και β) την αναφορά της επίδοσης του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένης της περιβαλλοντικής επίδοσης, στην ανώτατη Διοίκηση.	B.2 Εκπρόσωπος/-οι της διοίκησης Η ανώτατη Διοίκηση πρέπει να ορίζει συγκεκριμένο/-ους εκπρόσωπο/-ους της ανώτατης Διοίκησης ο οποίος, ανεξάρτητα από άλλες ευθύνες, πρέπει να έχει καθορισμένο ρόλο, ευθύνες και αρμοδιότητες προκειμένου να διασφαλίσει ένα σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης που συμμορφώνεται με τον παρόντα κανονισμό και να δίνει αναφορά στην ανώτατη Διοίκηση σχετικά με τις επιδόσεις του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης. Ο εκπρόσωπος της ανώτατης Διοίκησης μπορεί να είναι μέλος της ανώτατης Διοίκησης του Οργανισμού.
A.6 Σχεδιασμός A.6.1 Ενέργειες αντιμετώπισης απειλών και αξιοποίησης ευκαιριών A.6.1.1 Γενικά Ο Οργανισμός πρέπει να καθιερώνει, να εφαρμόζει και να διατηρεί ενήμερες τις διεργασίες που χρειάζονται για να ικανοποιούνται οι απαιτήσεις των σημείων 6.1.1 έως 6.1.4. Κατά το σχεδιασμό του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, ο Οργανισμός πρέπει να εξετάζει: — τις παραμέτρους που αναφέρονται στο 4.1, — τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο 4.2, — το πεδίο εφαρμογής του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, και προσδιορίζει τις απειλές και ευκαιρίες, που σχετίζονται με — τις περιβαλλοντικές του πλευρές (βλέπε 6.1.2), — τις υποχρεώσεις συμμόρφωσής του (βλέπε 6.1.3),	B.3 Περιβαλλοντική επισκόπηση Οι Οργανισμοί διενεργούν και τεκμηριώνουν την αρχική περιβαλλοντική επισκόπηση που ορίζεται στο παράρτημα Ι. Οι Οργανισμοί εκτός Ένωσης παραπέμπουν επίσης στις νομικές απαιτήσεις σχετικά με το περιβάλλον που ισχύουν για ομοειδείς Οργανισμούς στα κράτη μέλη όπου προτίθενται να υποβάλλουν αίτηση.

ΜΕΡΟΣ Α Απαιτήσεις για το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης βάσει του προτύπου EN ISO 14001:2015	ΜΕΡΟΣ Β Πρόσθετες απαιτήσεις για τους Οργανισμούς που εφαρμόζουν το EMAS
— τις άλλες παραμέτρους και απαιτήσεις των 4.1 και 4.2, και οι οποίες χρειάζονται να αντιμετωπίζονται, ώστε: — να διασφαλίζεται ότι το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης είναι σε θέση να επιτυγχάνει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα, — να προλαμβάνονται, ή να μειώνονται, ανεπιθύμητες επιδράσεις, συμπεριλαμβανομένου του ενδεχομένου επηρεασμού του Οργανισμού από εξωτερικές περιβαλλοντικές συνθήκες και, — να επιτυγχάνεται συνεχής βελτίωση. Εντός του πεδίου εφαρμογής του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, ο Οργανισμός πρέπει να προσδιορίζει τις πιθανές καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που μπορούν να έχουν περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Ο Οργανισμός πρέπει να διατηρεί ενήμερες τεκμηριωμένες πληροφορίες για: — τις απειλές και ευκαιρίες που χρειάζεται να αντιμετωπιστούν και — τις διεργασίες που χρειάζονται στα 6.1.1 έως και 6.1.4, στον βαθμό που είναι απαραίτητο ώστε να δημιουργείται εμπιστοσύνη ότι αυτές υλοποιούνται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα. A.6.1.2 Περιβαλλοντικές πλευρές Εντός του καθορισμένου πεδίου εφαρμογής του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, ο Οργανισμός πρέπει να προσδιορίζει τις περιβαλλοντικές πλευρές των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του που είναι σε θέση να ελέγχει και εκείνες που μπορεί να επηρεάζει, και τις σχετικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις τους, βάσει της προσέγγισης του κύκλου ζωής. Κατά τον προσδιορισμό των περιβαλλοντικών πλευρών, ο Οργανισμός πρέπει να λαμβάνει υπόψη: α) τις αλλαγές, συμπεριλαμβανομένων των προγραμματισμένων ή νέων εξελίξεων και των νέων ή τροποποιημένων δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών και β) μη κανονικές συνθήκες και ευλόγως προβλέψιμες καταστάσεις έκτακτης ανάγκης. Ο Οργανισμός πρέπει να προσδιορίζει, με τη χρήση καθιερωμένων κριτηρίων, εκείνες τις πλευρές που έχουν ή μπορεί να έχουν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, δηλαδή τις σημαντικές περιβαλλοντικές πλευρές. Ο Οργανισμός πρέπει να γνωστοποιεί τις σημαντικές περιβαλλοντικές του πλευρές στις διάφορες βαθμίδες και λειτουργίες του Οργανισμού, όπως ενδείκνυται. Ο Οργανισμός πρέπει να διατηρεί ενήμερες τεκμηριωμένες πληροφορίες για: — τις περιβαλλοντικές του πλευρές και τις σχετικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, — τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό των σημαντικών περιβαλλοντικών του πλευρών και, — τις σημαντικές περιβαλλοντικές του πλευρές. Σημείωση: Σημαντικές περιβαλλοντικές πλευρές μπορεί να οδηγήσουν σε απειλές και ευκαιρίες που συνδέονται είτε με δυσμενείς περιβαλλοντικές επιδράσεις (απειλές) είτε με ευεργετικές περιβαλλοντικές επιδράσεις (ευκαιρίες).	
A.6.1.3 Υποχρεώσεις συμμόρφωσης Ο Οργανισμός πρέπει να: α) προσδιορίζει και έχει να πρόσβαση στις υποχρεώσεις συμμόρφωσης που σχετίζονται με περιβαλλοντικές του πλευρές,	B.4 Συμμόρφωση με τις κείμενες διατάξεις Οι Οργανισμοί που είναι καταχωρισμένοι ή επιθυμούν να καταχωριστούν στο EMAS πρέπει να αποδείξουν ότι πληρούν τους εξής όρους: 1) έχουν εντοπίσει και γνωρίζουν τις συνέπειες που έχουν για τον Οργανισμό όλες οι εφαρμοστέες νομικές απαιτήσεις σχετικά με το περιβάλλον·

ΜΕΡΟΣ Α Απαιτήσεις για το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης βάσει του προτύπου EN ISO 14001:2015	ΜΕΡΟΣ Β Πρόσθετες απαιτήσεις για τους Οργανισμούς που εφαρμόζουν το EMAS
β) προσδιορίζει τον τρόπο εφαρμογής των εν λόγω υποχρεώσεων συμμόρφωσης από τον Οργανισμό και γ) λαμβάνει υπόψη τις υποχρεώσεις συμμόρφωσης κατά την καθιέρωση, εφαρμογή, διατήρηση ενήμερου και συνεχή βελτίωση του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισής του. Ο Οργανισμός πρέπει να διατηρεί ενήμερες τεκμηριωμένες πληροφορίες για τις υποχρεώσεις συμμόρφωσής του. Σημείωση: Οι υποχρεώσεις συμμόρφωσης μπορεί να οδηγούν σε απειλές και ευκαιρίες για τον Οργανισμό. A.6.1.4 Σχεδιασμός ενεργειών Ο Οργανισμός πρέπει να σχεδιάζει: α) την ανάλυση ενεργειών για την αντιμετώπιση: 1) των σημαντικών περιβαλλοντικών πλευρών, 2) των υποχρεώσεων συμμόρφωσης, 3) των απειλών και ευκαιριών που εντοπίζονται στο 6.1.1. β) πώς να: 1) ενσωματώνει και εφαρμόζει τις εν λόγω ενέργειες στις διεργασίες του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισής του (βλέπε 6.2, κεφάλαιο 7, 8 και 9.1), ή σε άλλες επιχειρησιακές διεργασίες και 2) αξιολογεί την αποτελεσματικότητα των ως άνω ενεργειών (βλέπε 9.1). Κατά το σχεδιασμό των εν λόγω ενεργειών, ο Οργανισμός πρέπει να εξετάζει τις τεχνολογικές του επιλογές και τις χρηματοοικονομικές, λειτουργικές και επιχειρησιακές του απαιτήσεις.	2) εγγυώνται την τήρηση των κειμένων διατάξεων της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων των αδειών και των ορίων των τελευταίων, και προσκομίζουν τα κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία· 3) έχουν θέσει σε εφαρμογή διαδικασίες οι οποίες επιτρέπουν στον Οργανισμό να διασφαλίζει τη σταθερή συμμόρφωση με τις κείμενες διατάξεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.
A.6.2 Περιβαλλοντικοί στόχοι και σχεδιασμός επίτευξής τους	
A.6.2.1 Περιβαλλοντικοί στόχοι Ο Οργανισμός πρέπει να καθιερώνει περιβαλλοντικούς στόχους στις σχετικές λειτουργίες και βαθμίδες, λαμβάνοντας υπόψη τις σημαντικές περιβαλλοντικές πλευρές του Οργανισμού και τις συνδεδεμένες υποχρεώσεις συμμόρφωσης και εξετάζοντας τις απειλές και ευκαιρίες του. Οι περιβαλλοντικοί στόχοι πρέπει να: α) είναι συμβατοί με την περιβαλλοντική πολιτική, β) είναι μετρήσιμοι (αν είναι εφικτό) γ) παρακολουθούνται, δ) γνωστοποιούνται και ε) επικαιροποιούνται, όπως ενδείκνυται. Ο Οργανισμός πρέπει να διατηρεί ενήμερες τεκμηριωμένες πληροφορίες για τους περιβαλλοντικούς στόχους. A.6.2.2 Σχεδιασμός ενεργειών για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων Κατά το σχεδιασμό των ενεργειών για την επίτευξη των περιβαλλοντικών του στόχων, ο Οργανισμός πρέπει να προσδιορίζει: α) τι πρόκειται να γίνει, β) ποιοι πόροι απαιτούνται,	B.5 Περιβαλλοντικοί στόχοι Ο Οργανισμός είναι σε θέση να αποδείξει ότι το σύστημα διαχείρισης και οι διαδικασίες ελέγχου καλύπτουν τις πραγματικές περιβαλλοντικές επιδόσεις του Οργανισμού όσον αφορά τις άμεσες και τις έμμεσες πλευρές. Τα μέσα επίτευξης των σκοπών και στόχων δεν μπορούν να είναι περιβαλλοντικοί στόχοι.

ΜΕΡΟΣ Α Απαιτήσεις για το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης βάσει του προτύπου EN ISO 14001:2015	ΜΕΡΟΣ Β Πρόσθετες απαιτήσεις για τους Οργανισμούς που εφαρμόζουν το EMAS
γ) ποιος θα είναι υπεύθυνος, δ) πότε ολοκληρώνεται και ε) πώς τα αποτελέσματα θα αξιολογηθούν, συμπεριλαμβανομένων των δεικτών για την παρακολούθηση της προόδου προς την επίτευξη των μετρήσιμων περιβαλλοντικών του στόχων (βλέπε 9.1.1). Ο Οργανισμός πρέπει να εξετάζει με ποιο τρόπο ενέργειες για την επίτευξη των περιβαλλοντικών του στόχων μπορεί να ενσωματώνονται στις επιχειρησιακές διεργασίες του Οργανισμού.	
A.7 Υποστήριξη A.7.1 Πόροι Ο Οργανισμός πρέπει να προσδιορίζει και να παρέχει τους πόρους που απαιτούνται για την καθιέρωση, εφαρμογή, διατήρηση ενήμερου και συνεχή βελτίωση του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης.	
A.7.2 Επαγγελματική επάρκεια Ο Οργανισμός πρέπει να: α) καθορίζει την απαραίτητη επαγγελματική επάρκεια του προσωπικού που εκτελεί εργασίες υπό τον έλεγχό του και επηρεάζει την περιβαλλοντική επίδοσή του και την ικανότητά του να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις συμμόρφωσής του, β) διασφαλίζει ότι το εν λόγω προσωπικό διαθέτει την επάρκεια βάσει κατάλληλης εκπαίδευσης, κατάρτισης ή εμπειρίας, γ) προσδιορίζει τις ανάγκες κατάρτισης που σχετίζονται με τις περιβαλλοντικές του πλευρές και το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισής του και δ) όπου έχει εφαρμογή, να λαμβάνει μέτρα για την απόκτηση της απαραίτητης επαγγελματικής επάρκειας και να αξιολογεί την αποτελεσματικότητα των μέτρων που λαμβάνονται. Σημείωση: Τα μέτρα μπορεί να περιλαμβάνουν, π.χ. την παροχή κατάρτισης, την καθοδήγηση, ή την ανάθεση διαφορετικών καθηκόντων στο υφιστάμενο προσωπικό, την πρόσληψη ή τη συνεργασία με πρόσωπα με επαγγελματική επάρκεια. Ο Οργανισμός πρέπει να τηρεί τεκμηριωμένες πληροφορίες ως αποδεικτικά στοιχεία της επαγγελματικής επάρκειας.	B.6 Συμμετοχή των εργαζομένων 1) Ο Οργανισμός θα πρέπει να αναγνωρίζει ότι η ενεργός συμμετοχή των εργαζομένων αποτελεί κινητήρια δύναμη και απαραίτητη προϋπόθεση για συνεχείς και αποτελεσματικές περιβαλλοντικές βελτιώσεις, ενώ παράλληλα συνιστά καίριας σημασίας πόρο για να βελτιωθούν οι περιβαλλοντικές επιδόσεις και την ορθή μέθοδο επιτυχούς καθιέρωσης του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης και ελέγχου στον Οργανισμό. 2) Η “ενεργός συμμετοχή” πρέπει να γίνεται αντιληπτή τόσο ως άμεση συμμετοχή των εργαζομένων όσο και ως παροχή πληροφοριών στους εργαζομένους και στους εκπροσώπους τους. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να εφαρμόζεται ένα σύστημα συμμετοχής των εργαζομένων σε όλες τις βαθμίδες. Ο Οργανισμός θα πρέπει να αναγνωρίζει ότι η επίδειξη δέσμευσης, ανταπόκρισης και ενεργού συμμετοχής εκ μέρους της Διοίκησης αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχία των σχετικών διαδικασιών. Σε αυτό το πλαίσιο η Διοίκηση πρέπει να παρέχει κατάλληλη αναπληροφόρηση στους εργαζομένους. 3) Πέραν των απαιτήσεων αυτών, οι εργαζόμενοι και οι εκπρόσωποί τους συμμετέχουν στη διαδικασία συνεχούς βελτίωσης των περιβαλλοντικών επιδόσεων του Οργανισμού με: α) την αρχική περιβαλλοντική επισκόπηση β) την καθιέρωση και την εφαρμογή συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης και ελέγχου που βελτιώνει τις περιβαλλοντικές επιδόσεις,

ΜΕΡΟΣ Α Απαιτήσεις για το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης βάσει του προτύπου EN ISO 14001:2015	ΜΕΡΟΣ Β Πρόσθετες απαιτήσεις για τους Οργανισμούς που εφαρμόζουν το EMAS
	γ) τη συγκρότηση επιτροπών ή ομάδων εργασίας για τη συλλογή πληροφοριών και τη διασφάλιση της συμμετοχής των αρμοδίων για το περιβάλλον διοικητικών στελεχών/εκπροσώπων της Διοίκησης μαζί με τους εργαζομένους και τους εκπροσώπους τους· δ) τη συγκρότηση μεικτών ομάδων εργασίας για το περιβαλλοντικό πρόγραμμα δράσης και τον περιβαλλοντικό έλεγχο· ε) τη σύνταξη των περιβαλλοντικών δηλώσεων. 4) Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να αξιοποιούνται οι κατάλληλες μορφές συμμετοχής, όπως το σύστημα του βιβλίου εισηγήσεων, οι ομαδικές εργασίες βάσει σχεδίων ή οι περιβαλλοντικές επιτροπές. Ο Οργανισμός λαμβάνει υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για τη βέλτιστη πρακτική στο πεδίο αυτό. Εφόσον το ζητήσουν, συμμετέχουν επίσης εκπρόσωποι των εργαζομένων.
A.7.3 Ευαισθητοποίηση Ο Οργανισμός πρέπει να διασφαλίζει ότι τα πρόσωπα που εργάζονται υπό τον έλεγχο του έχουν επίγνωση: α) της περιβαλλοντικής πολιτικής, β) των σημαντικών περιβαλλοντικών πλευρών και των σχετικών πραγματικών ή δυνητικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων που σχετίζονται με την εργασία τους, γ) της συνεισφοράς τους στην αποτελεσματικότητα του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένων των ωφελημάτων από τη βελτίωση της περιβαλλοντικής επίδοσης και δ) των επιπτώσεων της μη συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένης της μη εκπλήρωσης των υποχρεώσεων συμμόρφωσης του Οργανισμού.	
A.7.4 Επικοινωνία A.7.4.1 Γενικά Ο Οργανισμός πρέπει να καθιερώνει, να εφαρμόζει και να διατηρεί ενήμερες τις διεργασίες που απαιτούνται για την εσωτερική και εξωτερική επικοινωνία σχετικά με το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένων: α) το τι θα γνωστοποιείται, β) πότε, γ) ποιος επικοινωνεί και δ) πώς. Κατά την καθιέρωση των διεργασιών επικοινωνίας, ο Οργανισμός πρέπει να: — λαμβάνει υπόψη τις υποχρεώσεις συμμόρφωσής του, και να — διασφαλίζει ότι οι περιβαλλοντικές πληροφορίες που γνωστοποιούνται είναι συνεπείς με τις πληροφορίες που δημιουργούνται στο πλαίσιο του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, και είναι αξιόπιστες.	

ΜΕΡΟΣ Α Απαιτήσεις για το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης βάσει του προτύπου EN ISO 14001:2015	ΜΕΡΟΣ Β Πρόσθετες απαιτήσεις για τους Οργανισμούς που εφαρμόζουν το EMAS
Ο Οργανισμός πρέπει να ανταποκρίνεται στις ανάγκες επικοινωνίας που δημιουργούνται από άλλα μέρη σχετικά με το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισής του. Ο Οργανισμός πρέπει να τηρεί τεκμηριωμένες πληροφορίες ως αποδεικτικό στοιχείο της γνωστοποίησης δεδομένων του, όπως ενδείκνυται. A.7.4.2 Εσωτερική επικοινωνία Ο Οργανισμός πρέπει να: α) γνωστοποιεί εσωτερικά πληροφορίες σχετικά με το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης στις διάφορες βαθμίδες και λειτουργίες του Οργανισμού, συμπεριλαμβανομένων των αλλαγών στο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, όπως ενδείκνυται, και, β) διασφαλίζει ότι οι διεργασίες επικοινωνίας δίνουν τη δυνατότητα στα πρόσωπα που εκτελούν εργασίες υπό τον έλεγχο του Οργανισμού να συμβάλλουν στη συνεχή βελτίωση.	
A.7.4.3 Εξωτερική επικοινωνία Ο Οργανισμός πρέπει να γνωστοποιεί εξωτερικά πληροφορίες σχετικά με το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, όπως καθορίζεται στις διεργασίες επικοινωνίας του Οργανισμού και όπως απαιτείται από τις υποχρεώσεις συμμόρφωσής του.	B.7. Επικοινωνία 1) Οι Οργανισμοί είναι σε θέση να αποδείξουν ότι διεξάγουν ανοικτό διάλογο με το κοινό, τις αρχές και τα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών κοινοτήτων και των πελατών σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών τους. 2) Για να εξασφαλισθεί υψηλό επίπεδο διαφάνειας και η οικοδόμηση εμπιστοσύνης με τα ενδιαφερόμενα μέρη, οι Οργανισμοί που είναι καταχωρισμένοι στο EMAS κοινοποιούν συγκεκριμένες περιβαλλοντικές πληροφορίες όπως ορίζονται στο παράρτημα IV "Υποβολή περιβαλλοντικών εκθέσεων".
A.7.5 Τεκμηριωμένες πληροφορίες A.7.5.1 Γενικά Το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης του Οργανισμού πρέπει να περιλαμβάνει τις τεκμηριωμένες πληροφορίες που: α) απαιτούνται από το παρόν Διεθνές Πρότυπο και· β) ο Οργανισμός καθορίζει ως απαραίτητες για την αποτελεσματικότητα του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης. Σημείωση: έκταση των τεκμηριωμένων πληροφοριών του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης μπορεί να διαφέρει από τον ένα Οργανισμό στον άλλο, εξαιτίας: — του μεγέθους του Οργανισμού και του είδους των δραστηριοτήτων, διεργασιών, προϊόντων και υπηρεσιών, — της ανάγκης να αποδεικνύεται η εκπλήρωση των υποχρεώσεων συμμόρφωσης, — της πολυπλοκότητας των διεργασιών και των αλληλεπιδράσεών τους και — της επαγγελματικής επάρκειας των προσώπων που εκτελούν εργασίες υπό τον έλεγχο του Οργανισμού.	

ΜΕΡΟΣ Α Απαιτήσεις για το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης βάσει του προτύπου EN ISO 14001:2015	ΜΕΡΟΣ Β Πρόσθετες απαιτήσεις για τους Οργανισμούς που εφαρμόζουν το EMAS
A.7.5.2 Δημιουργία και επικαιροποίηση Κατά τη δημιουργία και επικαιροποίηση των τεκμηριωμένων πληροφοριών, ο Οργανισμός πρέπει να διασφαλίζει την κατάλληλη: α) ταυτοποίηση και περιγραφή (π.χ. τίτλος, ημερομηνία, συντάκτης, ή αριθμός αναφοράς), β) μορφή (π.χ. γλώσσα, έκδοση λογισμικού, γραφικά) και μέσα εγγραφής (π.χ. χαρτί, ηλεκτρονικά) και γ) ανασκόπηση και έγκριση για την καταλληλότητα και την επάρκεια. A.7.5.3 Έλεγχος των τεκμηριωμένων πληροφοριών Οι τεκμηριωμένες πληροφορίες που απαιτούνται από το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης και από το παρόν Διεθνές Πρότυπο πρέπει να ελέγχονται προκειμένου να διασφαλίζεται ότι: α) είναι διαθέσιμες και κατάλληλες για χρήση, όπου και όταν χρειάζεται και β) προστατεύονται επαρκώς (π.χ. από την παραβίαση της εμπιστευτικότητας, αθέμιτη χρήση ή απώλεια της ακεραιότητας). Για τον έλεγχο των τεκμηριωμένων πληροφοριών, ο Οργανισμός πρέπει να αναλαμβάνει τις ακόλουθες ενέργειες, όπως έχει εφαρμογή: — διανομή, πρόσβαση, ανάκτηση και χρήση· — αποθήκευση και διαφύλαξη, συμπεριλαμβανομένης της διατήρησης του ευανάγνωστου, — έλεγχο των αλλαγών (π.χ. έλεγχος έκδοσης) και — τήρηση και τελική διάθεση. Οι τεκμηριωμένες πληροφορίες εξωτερικής προέλευσης που προσδιορίζονται από τον Οργανισμό ως απαραίτητες για το σχεδιασμό και τη λειτουργία του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισής του πρέπει να ταυτοποιούνται κατάλληλα και να ελέγχονται. Σημείωση: Η πρόσβαση μπορεί να συνεπάγεται μόνο άδεια ανάγνωσης των τεκμηριωμένων πληροφοριών ή την άδεια και εξουσιοδότηση ανάγνωσης και τροποποίησής τους. A.8 Λειτουργία A.8.1 Σχεδιασμός, λειτουργία και έλεγχος διεργασιών Ο Οργανισμός πρέπει να καθιερώνει, να εφαρμόζει, να ελέγχει και να διατηρεί ενήμερες τις διεργασίες που χρειάζονται για την ικανοποίηση των απαιτήσεων του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, καθώς και για την υλοποίηση των ενεργειών που καθορίζονται στα 6.1 και 6.2 μέσω: — της καθιέρωσης κριτηρίων λειτουργίας για τις διεργασίες, και — της εφαρμογής ελέγχου των διεργασιών σύμφωνα με τα κριτήρια λειτουργίας. Σημείωση: Οι έλεγχοι μπορεί να περιλαμβάνουν τεχνικούς ελέγχους και διαδικασίες. Οι έλεγχοι μπορεί να υλοποιούνται ακολουθώντας μια ιεράρχηση (όπως εξέλιψη, αντικατάσταση, διοικητικά μέτρα) και μπορεί να γίνονται μεμονωμένα ή σε συνδυασμό. Ο Οργανισμός πρέπει να ελέγχει τις σχεδιαζόμενες αλλαγές και να ανασκοπεί τις συνέπειες των ακούσιων αλλαγών, αναλαμβάνοντας ενέργειες για τον περιορισμό τυχόν δυσμενών επιδράσεων, όταν χρειάζεται.	

ΜΕΡΟΣ Α Απαιτήσεις για το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης βάσει του προτύπου EN ISO 14001:2015	ΜΕΡΟΣ Β Πρόσθετες απαιτήσεις για τους Οργανισμούς που εφαρμόζουν το EMAS
Ο Οργανισμός πρέπει να διασφαλίζει ότι οι διεργασίες που έχουν ανατεθεί σε εξωτερικά μέρη ελέγχονται ή επηρεάζονται. Το είδος και η έκταση ελέγχου ή επιρροής που εφαρμόζεται στις διεργασίες πρέπει να καθορίζεται εντός του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης. Σε συμφωνία με την προσέγγιση του κύκλου ζωής, ο Οργανισμός πρέπει να: - καθιερώνει ελέγχους, όπως ενδείκνυται, ώστε να διασφαλίζεται ότι οι περιβαλλοντικές του απαιτήσεις λαμβάνονται υπόψη κατά τη διεργασία σχεδιασμού και ανάπτυξης προϊόντων και υπηρεσιών, εξετάζοντας όλα τα στάδια του κύκλου ζωής τους, - καθορίζει τις περιβαλλοντικές του απαιτήσεις για την προμήθεια προϊόντων και υπηρεσιών, όπως ενδείκνυται, - γνωστοποιεί τις σχετικές περιβαλλοντικές του απαιτήσεις στους εξωτερικούς παρόχους, συμπεριλαμβανομένων των υπεργολάβων και - εξετάζει την αναγκαιότητα παροχής πληροφόρησης σχετικά με τις δυνητικές σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις που συνδέονται με τη μεταφορά ή παράδοση, τη χρήση, την επεξεργασία στο τέλος του κύκλου ζωής και την τελική διάθεση των προϊόντων και υπηρεσιών του. Ο Οργανισμός πρέπει να διατηρεί ενήμερες τεκμηριωμένες πληροφορίες στο βαθμό που είναι αναγκαίος για τη δημιουργία εμπιστοσύνης ότι οι διεργασίες υλοποιούνται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα. A.8.2 Ετοιμότητα και ανταπόκριση σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης Ο Οργανισμός πρέπει να καθιερώνει, εφαρμόζει και διατηρεί ενήμερες τις διεργασίες που απαιτούνται για την προετοιμασία και την ανταπόκριση σε ενδεχόμενες καταστάσεις έκτακτης ανάγκης που εντοπίζονται στο 6.1.1. Ο Οργανισμός πρέπει να: - προετοιμάζεται ώστε να ανταποκρίνεται μέσω του σχεδιασμού ενεργειών πρόληψης ή περιορισμού των δυσμενών περιβαλλοντικών επιπτώσεων από καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, - ανταποκρίνεται σε πραγματικές καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, - αναλαμβάνει ενέργειες πρόληψης ή περιορισμού των συνεπειών από καταστάσεις έκτακτης ανάγκης ανάλογα με τη σοβαρότητα των καταστάσεων καθώς και των δυνητικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, - δοκιμάζει περιοδικά τις προβλεπόμενες ενέργειες ανταπόκρισης, όπου είναι εφικτό, - ανασκοπεί περιοδικά και αναθεωρεί τις διεργασίες και τις προβλεπόμενες ενέργειες ανταπόκρισης, ιδιαίτερα μετά από περιστατικά ή δοκιμές, και - παρέχει, όπως ενδείκνυται, σχετική πληροφόρηση και κατάρτιση για την ετοιμότητα και ανταπόκριση σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης στα σχετικά ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των προσώπων που εργάζονται υπό τον έλεγχό του. Ο Οργανισμός πρέπει να διατηρεί ενήμερες τεκμηριωμένες πληροφορίες στο βαθμό που είναι αναγκαίο για τη δημιουργία εμπιστοσύνης ότι οι διεργασίες υλοποιούνται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα. A.9 Αξιολόγηση περιβαλλοντικής επίδοσης A.9.1 Παρακολούθηση, μέτρηση, ανάλυση και αξιολόγηση A.9.1.1 Γενικά Ο Οργανισμός πρέπει να παρακολουθεί, να μετρά, να αναλύει και να αξιολογεί την περιβαλλοντική του επίδοση.	

ΜΕΡΟΣ Α Απαιτήσεις για το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης βάσει του προτύπου EN ISO 14001:2015	ΜΕΡΟΣ Β Πρόσθετες απαιτήσεις για τους Οργανισμούς που εφαρμόζουν το EMAS
Ο Οργανισμός πρέπει να προσδιορίζει: α) τι χρειάζεται να παρακολουθείται και να μετρείται, β) τις μεθόδους παρακολούθησης, μέτρησης, ανάλυσης και αξιολόγησης που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση έγκυρων αποτελεσμάτων, γ) τα κριτήρια, σύμφωνα με τα οποία ο Οργανισμός αξιολογεί την περιβαλλοντική του επίδοση, καθώς και τους κατάλληλους δείκτες, δ) πότε πρέπει να διενεργείται η παρακολούθηση και μέτρηση, ε) πότε πρέπει να αναλύονται και να αξιολογούνται τα αποτελέσματα παρακολούθησης και μέτρησης. Ο Οργανισμός πρέπει να διασφαλίζει ότι ο εξοπλισμός παρακολούθησης και μέτρησης που χρησιμοποιείται είναι διακριβωμένος ή επαληθευμένος και συντηρείται, όπως ενδείκνυται. Ο Οργανισμός πρέπει να αξιολογεί την περιβαλλοντική του επίδοση και την αποτελεσματικότητα του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης. Ο Οργανισμός πρέπει να γνωστοποιεί τις σχετικές με την περιβαλλοντική του επίδοση πληροφορίες, τόσο εσωτερικά όσο και εξωτερικά, όπως προσδιορίζεται στις διεργασίες επικοινωνίας του και όπως απαιτείται από τις υποχρεώσεις συμμόρφωσής του. Ο Οργανισμός πρέπει να τηρεί κατάλληλες τεκμηριωμένες πληροφορίες ως αποδεικτικό στοιχείο της παρακολούθησης, της μέτρησης, της ανάλυσης και των αποτελεσμάτων αξιολόγησης. A.9.1.2 Αξιολόγηση της συμμόρφωσης Ο Οργανισμός πρέπει να καθιερώνει, εφαρμόζει και διατηρεί ενήμερες τις διεργασίες που χρειάζονται, για να αξιολογείται η εκπλήρωση των υποχρεώσεων συμμόρφωσής του. Ο Οργανισμός πρέπει να: α) καθορίζει τη συχνότητα με την οποία αξιολογείται η συμμόρφωση, β) να αξιολογεί τη συμμόρφωση και να αναλαμβάνει ενέργειες, εφόσον χρειάζεται, και γ) να διατηρεί ενήμερη τη γνώση και την κατανόηση της κατάστασης της συμμόρφωσής του. Ο Οργανισμός πρέπει να τηρεί κατάλληλες τεκμηριωμένες πληροφορίες ως αποδεικτικό στοιχείο των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης συμμόρφωσης. A.9.2 Εσωτερική επιθεώρηση A.9.2.1 Γενικά Ο Οργανισμός πρέπει να διεξάγει, σε προκαθορισμένα χρονικά διαστήματα, εσωτερικές επιθεωρήσεις, ώστε να παρέχονται πληροφορίες σχετικά με το κατά πόσον το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης α) συμμορφώνεται με: 1) τις απαιτήσεις του ίδιου του Οργανισμού για το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισής του και 2) τις απαιτήσεις του παρόντος Διεθνούς Προτύπου, β) εφαρμόζεται αποτελεσματικά και διατηρείται ενήμερο. A.9.2.2 Πρόγραμμα εσωτερικής επιθεώρησης Ο Οργανισμός πρέπει να καθιερώνει, να εφαρμόζει και να διατηρεί ενήμερο πρόγραμμα(-τα) εσωτερικών επιθεωρήσεων, που συμπεριλαμβάνει τη συχνότητα, τις μεθόδους, τις υπευθυνότητες, τις απαιτήσεις σχεδιασμού και τις εκθέσεις των εσωτερικών του επιθεωρήσεων.	

ΜΕΡΟΣ Α Απαιτήσεις για το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης βάσει του προτύπου EN ISO 14001:2015	ΜΕΡΟΣ Β Πρόσθετες απαιτήσεις για τους Οργανισμούς που εφαρμόζουν το EMAS
Όταν καταρτίζει το πρόγραμμα εσωτερικών επιθεωρήσεων, ο Οργανισμός πρέπει να λαμβάνει υπόψη την περιβαλλοντική σημαντικότητα των σχετικών διεργασιών, τις αλλαγές που επηρεάζουν τον Οργανισμό και τα αποτελέσματα προηγούμενων επιθεωρήσεων. Ο Οργανισμός πρέπει να: α) ορίζει τα κριτήρια επιθεώρησης και το πεδίο εφαρμογής για κάθε επιθεώρηση, β) επιλέγει επιθεωρητές και να διενεργεί επιθεωρήσεις, με τρόπο που να διασφαλίζει την αντικειμενικότητα και την αμεροληψία της διεργασίας της επιθεώρησης και γ) διασφαλίζει ότι τα αποτελέσματα των επιθεωρήσεων αναφέρονται στην αρμόδια Διοίκηση. Ο Οργανισμός τηρεί κατάλληλες τεκμηριωμένες πληροφορίες ως αποδεικτικά στοιχεία της εφαρμογής του προγράμματος επιθεώρησης και των αποτελεσμάτων των επιθεωρήσεων. A.9.3 Ανασκόπηση από τη Διοίκηση Η ανώτατη Διοίκηση πρέπει να ανασκοπεί το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης του Οργανισμού, σε προκαθορισμένα χρονικά διαστήματα, για να διασφαλίζει τη συνεχιζόμενη καταλληλότητα, επάρκεια και αποτελεσματικότητά του. Η ανασκόπηση από την ανώτατη Διοίκηση πρέπει να περιλαμβάνει την εξέταση: α) της προόδου υλοποίησης ενεργειών που αποφασίστηκαν σε προηγούμενες ανασκοπήσεις της Διοίκησης, β) των αλλαγών σε: 1) εξωτερικά και εσωτερικά θέματα σχετικά με το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, 2) ανάγκες και προσδοκίες των ενδιαφερομένων μερών, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων συμμόρφωσης, 3) σημαντικές περιβαλλοντικές πλευρές του και 4) απειλές και ευκαιρίες, γ) του βαθμού επίτευξης των περιβαλλοντικών στόχων· δ) των πληροφοριών για την περιβαλλοντική επίδοση του Οργανισμού, συμπεριλαμβανομένων τάσεων: 1) των μη συμμορφώσεων και των διορθωτικών ενεργειών, 2) των αποτελεσμάτων παρακολούθησης και μέτρησης, 3) της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων συμμόρφωσης και 4) των αποτελεσμάτων επιθεωρήσεων, ε) της επάρκειας των πόρων, - στ) της σχετικής επικοινωνίας από ενδιαφερόμενα μέρη, περιλαμβανομένων των παραπόνων και ζ) των ευκαιριών για συνεχή βελτίωση. Τα αποτελέσματα της ανασκόπησης από τη Διοίκηση πρέπει να περιλαμβάνουν: — συμπεράσματα σχετικά με τη συνεχιζόμενη καταλληλότητα, επάρκεια και αποτελεσματικότητα του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, — αποφάσεις σχετικά με τις ευκαιρίες για συνεχή βελτίωση, — αποφάσεις σχετικά με ανάγκες για αλλαγές στο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένων των πόρων,	

ΜΕΡΟΣ Α Απαιτήσεις για το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης βάσει του προτύπου EN ISO 14001:2015	ΜΕΡΟΣ Β Πρόσθετες απαιτήσεις για τους Οργανισμούς που εφαρμόζουν το EMAS
— ενέργειες, εφόσον χρειάζονται, όταν δεν επιτυγχάνονται οι περιβαλλοντικοί στόχοι, — ευκαιρίες για τη βελτίωση της ενοποίησης του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης με άλλες επιχειρησιακές διεργασίες, εφόσον χρειάζεται, και — πιθανές συνέπειες για το στρατηγικό προσανατολισμό του Οργανισμού. Ο Οργανισμός πρέπει να τηρεί τεκμηριωμένες πληροφορίες ως αποδεικτικό στοιχείο των αποτελεσμάτων των ανασκοπήσεων από τη Διοίκηση. A.10 Βελτίωση A.10.1 Γενικά Ο Οργανισμός πρέπει να εντοπίζει τις ευκαιρίες βελτίωσης (βλέπε 9.1, 9.2 και 9.3), και να υλοποιεί τις αναγκαίες ενέργειες για την επίτευξη των επιδιωκόμενων αποτελεσμάτων του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισής του. A.10.2 Μη συμμόρφωση και διορθωτικές ενέργειες Όταν προκύπτει μία μη συμμόρφωση, ο Οργανισμός πρέπει να: α) ανταποκρίνεται στη μη συμμόρφωση και, όπως ενδείκνυται: 1) να αναλαμβάνει ενέργειες για τον έλεγχο και τη διόρθωσή της, 2) να αντιμετωπίζει τις συνέπειες, συμπεριλαμβανομένου του περιορισμού των δυσμενών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, β) αξιολογεί την ανάγκη ανάληψης ενεργειών για την εξάλειψη των αιτιών της μη συμμόρφωσης, ώστε να μην επαναληφθεί ή να συμβεί και αλλού, μέσω: 1) της ανασκόπησης της μη συμμόρφωσης, 2) του προσδιορισμού των αιτιών της μη συμμόρφωσης και, 3) του προσδιορισμού κατά πόσον υφίστανται παρόμοιες μη συμμορφώσεις, ή εάν θα μπορούσαν δυνητικά να εμφανιστούν, γ) υλοποιεί οποιαδήποτε αναγκαία ενέργεια, δ) ανασκοπεί την αποτελεσματικότητα οποιωνδήποτε διορθωτικών ενεργειών αναλαμβάνονται και ε) προβαίνει σε αλλαγές στο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, εφόσον είναι απαραίτητο. Οι διορθωτικές ενέργειες πρέπει να είναι ανάλογες της σημαντικότητας των επιδράσεων των μη συμμορφώσεων που εντοπίστηκαν, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Ο Οργανισμός πρέπει να τηρεί τεκμηριωμένες πληροφορίες, ως αποδεικτικό στοιχείο για: — τη φύση των μη συμμορφώσεων και για οποιεσδήποτε επακόλουθες ενέργειες που αναλαμβάνονται και — τα αποτελέσματα οποιωνδήποτε διορθωτικών ενεργειών. A.10.3 Συνεχής βελτίωση Ο Οργανισμός πρέπει να βελτιώνει συνεχώς την καταλληλότητα, την επάρκεια και την αποτελεσματικότητα του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης προκειμένου να βελτιώνει την περιβαλλοντική του επίδοση.	
(¹) Το κείμενο του εθνικού προτύπου που παρατίθεται αυτούσιο στο παρόν παράρτημα χρησιμοποιείται με την άδεια της CEN. Το πλήρες κείμενο του εθνικού προτύπου διατίθεται προς πώληση από τους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης, κατάλογος των οποίων διατίθεται στον επίσημο ιστότοπο της CEN. Δεν επιτρέπεται οποιουδήποτε είδους αναπαραγωγή του παρόντος παραρτήματος για εμπορικούς σκοπούς.	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Πρόγραμμα και συχνότητα ελέγχου**1.1. Πρόγραμμα ελέγχου**

Το πρόγραμμα ελέγχου διασφαλίζει την παροχή, στη Διοίκηση του Οργανισμού, των πληροφοριών που της χρειάζονται για την ανασκόπηση των περιβαλλοντικών επιδόσεων του Οργανισμού και της αποτελεσματικότητας του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, καθώς και για να είναι σε θέση να αποδείξει ότι αυτές βρίσκονται υπό έλεγχο.

1.2. Σκοποί του προγράμματος ελέγχου

Στους σκοπούς περιλαμβάνονται, ιδίως, η αξιολόγηση των εφαρμοζόμενων συστημάτων διαχείρισης και η εξακρίβωση της συμμόρφωσής τους με την πολιτική και το πρόγραμμα του Οργανισμού, στην οποία συμπεριλαμβάνεται η τήρηση των νομικών απαιτήσεων και άλλων απαιτήσεων που σχετίζονται με το περιβάλλον.

1.3. Έκταση του προγράμματος ελέγχου

Η συνολική έκταση κάθε ελέγχου ή, κατά περίπτωση, κάθε σταδίου ενός κύκλου ελέγχου, ορίζεται επακριβώς και προσδιορίζει ρητά:

- 1) τα καλυπτόμενα θεματικά πεδία,
- 2) τις δραστηριότητες που υπόκεινται σε έλεγχο,
- 3) τα περιβαλλοντικά κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη,
- 4) την καλυπτόμενη από τον έλεγχο χρονική περίοδο.

Ο περιβαλλοντικός έλεγχος περιλαμβάνει ανάλυση των πραγματικών στοιχείων που απαιτούνται για την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιδόσεων.

1.4. Συχνότητα των ελέγχων

Ο έλεγχος ή ο κύκλος ελέγχου που καλύπτει όλες τις δραστηριότητες του Οργανισμού, κατά περίπτωση, ολοκληρώνεται σε διάστημα που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη ή τα τέσσερα έτη, εφόσον εφαρμόζεται η παρέκκλιση του άρθρου 7. Η συχνότητα ελέγχου κάθε δραστηριότητας διαφέρει ανάλογα με τα ακόλουθα:

- 1) τη φύση, την έκταση και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων,
- 2) τη σοβαρότητα των σχετικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων,
- 3) τη σημασία και την οξύτητα των προβλημάτων που διαπιστώθηκαν σε προηγούμενους ελέγχους,
- 4) το ιστορικό περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Πιο σύνθετες δραστηριότητες με σοβαρότερες περιβαλλοντικές επιπτώσεις ελέγχονται συχνότερα.

Ο Οργανισμός διενεργεί ελέγχους τουλάχιστον ετησίως, διότι με τον τρόπο αυτό καταδεικνύεται ευκολότερα στη Διοίκηση του Οργανισμού και στον επαληθευτή περιβάλλοντος ότι οι σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις του Οργανισμού βρίσκονται υπό έλεγχο.

Ο Οργανισμός διενεργεί ελέγχους με αντικείμενο

- 1) τις περιβαλλοντικές επιδόσεις του Οργανισμού και
- 2) την τήρηση από τον Οργανισμό των εφαρμοστέων νομικών απαιτήσεων και άλλων απαιτήσεων που σχετίζονται με το περιβάλλον.

2. Δραστηριότητες ελέγχου

Στις δραστηριότητες ελέγχου περιλαμβάνονται συζητήσεις με το προσωπικό σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιδόσεις, επιθεώρηση των συνθηκών λειτουργίας και του εξοπλισμού και εξέταση των αρχείων, των γραπτών διαδικασιών και της υπόλοιπης σχετικής τεκμηρίωσης. Οι δραστηριότητες αυτές διενεργούνται με σκοπό την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών

επιδόσεων της ελεγχόμενης δραστηριότητας, προκειμένου να εξακριβωθεί αν ανταποκρίνεται στα εφαρμοστέα πρότυπα και κανονισμούς ή στους περιβαλλοντικούς σκοπούς και στόχους. Ο έλεγχος εξακριβώνει επίσης αν το εφαρμοζόμενο σύστημα διαχείρισης των περιβαλλοντικών ευθυνών και επιδόσεων είναι αποτελεσματικό και κατάλληλο και, για τον σκοπό αυτό, περιλαμβάνει μεταξύ άλλων τη διενέργεια δειγματοληπτικού ελέγχου της συμμόρφωσης με τα εν λόγω κριτήρια, ώστε να διαπιστώνεται η αποτελεσματικότητα του συστήματος διαχείρισης στο σύνολό του.

Η διαδικασία ελέγχου περιλαμβάνει, ειδικότερα, τα ακόλουθα στάδια:

- 1) κατανόηση των συστημάτων διαχείρισης,
- 2) εκτίμηση των πλεονεκτημάτων και αδυναμιών των συστημάτων διαχείρισης,
- 3) συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων τα οποία δείχνουν που είναι αποτελεσματικό το σύστημα διαχείρισης και πού δεν είναι,
- 4) αξιολόγηση των διαπιστώσεων του ελέγχου,
- 5) σύνταξη των πορισμάτων του ελέγχου,
- 6) έκθεση των διαπιστώσεων και των πορισμάτων του ελέγχου.

3. Έκθεση των διαπιστώσεων και των πορισμάτων του ελέγχου

Βασικοί σκοποί της γραπτής έκθεσης ελέγχου είναι:

- 1) η τεκμηρίωση της έκτασης του ελέγχου,
- 2) η ενημέρωση της Διοίκησης σχετικά με τον βαθμό συμμόρφωσης με την περιβαλλοντική πολιτική του Οργανισμού και την περιβαλλοντική πρόοδο του Οργανισμού,
- 3) η ενημέρωση της Διοίκησης όσον αφορά τον βαθμό συμμόρφωσης με τις νομικές απαιτήσεις και άλλες απαιτήσεις που σχετίζονται με το περιβάλλον και όσον αφορά τα μέτρα που λαμβάνονται ώστε να εξασφαλίζεται η αποδειξιμότητα της συμμόρφωσης,
- 4) η ενημέρωση της Διοίκησης σχετικά με την αποτελεσματικότητα και την αξιοπιστία των μέτρων που λαμβάνονται για την παρακολούθηση και τον περιορισμό των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από τις δραστηριότητες του Οργανισμού,
- 5) ενδεχομένως, να καταδειχθεί η ανάγκη για διορθωτικά μέτρα.

Η γραπτή έκθεση ελέγχου περιέχει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για τη συμμόρφωση με τους παραπάνω σκοπούς.»

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2017/1506 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Αυγούστου 2017

για την ανανέωση της έγκρισης της δραστικής ουσίας μηλεϊνικό υδραζίδιο (maleic hydrazide), σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και για την τροποποίηση του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011 της Επιτροπής

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 20 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Με την οδηγία 2003/31/ΕΚ της Επιτροπής ⁽²⁾ συμπεριλήφθηκε η δραστική ουσία μηλεϊνικό υδραζίδιο στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽³⁾.
- (2) Οι δραστικές ουσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ θεωρούνται ότι έχουν εγκριθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 και απαριθμούνται στο μέρος Α του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011 της Επιτροπής ⁽⁴⁾.
- (3) Η έγκριση της δραστικής ουσίας μηλεϊνικό υδραζίδιο, όπως ορίζεται στο μέρος Α του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011, λήγει στις 31 Οκτωβρίου 2017.
- (4) Υποβλήθηκε αίτηση για την ανανέωση της έγκρισης της ουσίας μηλεϊνικό υδραζίδιο, σύμφωνα με το άρθρο 1 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 844/2012 της Επιτροπής ⁽⁵⁾, εντός της χρονικής περιόδου που ορίζεται στο εν λόγω άρθρο.
- (5) Ο αιτών υπέβαλε τους συμπληρωματικούς φακέλους που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 6 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 844/2012. Το κράτος μέλος-εισηγητής διαπίστωσε ότι η αίτηση ήταν πλήρης.
- (6) Το κράτος μέλος-εισηγητής εκπόνησε έκθεση αξιολόγησης της ανανέωσης σε συνεννόηση με το κράτος μέλος-συνεισηγητή και την υπέβαλε στην Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων («η Αρχή») και στην Επιτροπή στις 30 Απριλίου 2015.
- (7) Η Αρχή γνωστοποίησε την έκθεση αξιολόγησης της ανανέωσης στον αιτούντα και στα κράτη μέλη για την υποβολή παρατηρήσεων και διαβίβασε τις παρατηρήσεις που έλαβε στην Επιτροπή. Η Αρχή κατέστησε επίσης διαθέσιμο στο κοινό τον συμπληρωματικό συνοπτικό φάκελο.
- (8) Στις 29 Απριλίου 2016 η Αρχή γνωστοποίησε στην Επιτροπή το συμπέρασμά της ⁽⁶⁾ σχετικά με το αν η ουσία μηλεϊνικό υδραζίδιο μπορεί να αναμένεται ότι θα πληροί τα κριτήρια έγκρισης που προβλέπονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009. Στις 6 Οκτωβρίου 2016 η Επιτροπή υπέβαλε στη μόνιμη επιτροπή φυτών, ζώων, τροφίμων και ζωοτροφών το σχέδιο έκθεσης ανανέωσης για την ουσία μηλεϊνικό υδραζίδιο.
- (9) Ο αιτών είχε τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις επί του σχεδίου της έκθεσης ανανέωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 309 της 24.11.2009, σ. 1.

⁽²⁾ Οδηγία 2003/31/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Απριλίου 2003, για τροποποίηση της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου ώστε να καταχωρισθούν οι ουσίες 2,4-DB, beta-cyfluthrin, cyfluthrin, iprodione, linuron, maleic hydrazide και pendimethalin ως δραστικές ουσίες (ΕΕ L 101 της 23.4.2003, σ. 3).

⁽³⁾ Οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ L 230 της 19.8.1991, σ. 1).

⁽⁴⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 540/2011 της Επιτροπής, της 25ης Μαΐου 2011, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τον κατάλογο των εγκεκριμένων δραστικών ουσιών (ΕΕ L 153 της 11.6.2011, σ. 1).

⁽⁵⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 844/2012 της Επιτροπής, της 18ης Σεπτεμβρίου 2012, για τον καθορισμό των διατάξεων που απαιτούνται για την εφαρμογή της διαδικασίας ανανέωσης της έγκρισης δραστικών ουσιών, που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά (ΕΕ L 252 της 19.9.2012, σ. 26).

⁽⁶⁾ EFSA Journal 2016· 14(5):4492. Διατίθεται ηλεκτρονικά στη διεύθυνση: www.efsa.europa.eu.

- (10) Έχει αποδειχθεί για μία ή περισσότερες αντιπροσωπευτικές χρήσεις ενός τουλάχιστον φυτοπροστατευτικού προϊόντος που περιέχει την ουσία μηλεϊνικό υδραζίδιο ότι πληρούνται τα κριτήρια έγκρισης που προβλέπονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να ανανεωθεί η έγκριση της ουσίας μηλεϊνικό υδραζίδιο.
- (11) Η εκτίμηση επικινδυνότητας για την ανανέωση της έγκρισης της ουσίας μηλεϊνικό υδραζίδιο βασίζεται σε περιορισμένο αριθμό αντιπροσωπευτικών χρήσεων, που δεν επηρεάζουν, όμως, τις χρήσεις για τις οποίες μπορούν να εγκριθούν φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν την ουσία μηλεϊνικό υδραζίδιο. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να καταργηθεί ο περιορισμός στη χρήση μόνο ως ρυθμιστή της ανάπτυξης.
- (12) Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του ίδιου κανονισμού και με βάση τις τρέχουσες επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις, είναι αναγκαίο να συμπεριληφθούν ορισμένοι όροι και περιορισμοί. Ιδίως, είναι σκόπιμο να θεσπιστεί μέγιστο όριο για την τοξικολογικά συναφή πρόσμειξη υδραζίνης στη δραστική ουσία, όπως παρασκευάζεται, στο επίπεδο που θεωρείται ασφαλές από την Αρχή, το οποίο είναι 0,028 mg/kg.
- (13) Ωστόσο, είναι σκόπιμο να δοθεί επαρκής χρόνος στους παραγωγούς για να εφαρμόσουν τις απαραίτητες διαδικασίες παραγωγής και τους ελέγχους όσον αφορά αυτό το ανώτατο επίπεδο.
- (14) Το παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (15) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής φυτών, ζώων, τροφίμων και ζωοτροφών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ανανέωση της έγκρισης δραστικής ουσίας

Η έγκριση της δραστικής ουσίας μηλεϊνικό υδραζίδιο ανανεώνεται όπως ορίζεται στο παράρτημα I.

Άρθρο 2

Τροποποιήσεις του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011

Το παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011 τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα II του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Έναρξη ισχύος και ημερομηνία εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Νοεμβρίου 2017, με εξαίρεση τη διάταξη που αφορά την περιεκτικότητα υδραζίνης που προσδιορίζεται στη στήλη «Καθαρότητα» του πίνακα του παραρτήματος I, η οποία εφαρμόζεται από την 1η Νοεμβρίου 2018.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 28 Αυγούστου 2017.

Για την Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

Jean-Claude JUNKER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Κοινή ονομασία, αριθμοί ταυτοποίησης	Ονομασία IUPAC	Καθαρότητα ⁽¹⁾	Ημερομηνία έγκρισης	Λήξη της έγκρισης	Ειδικές διατάξεις
Μηλεϊνικό υδραζίδιο (Maleic hydrazide) Αριθ. CAS: Αριθ. CAS 123-33-1 Αριθ. CIPAC 310	6-hydroxy-2H-pyridazin-3-one	≥ 979 g/kg Έως την 1η Νοεμβρίου 2018, η πρόσμειξη υδραζίνης δεν πρέπει να υπερβαίνει το 1 mg/kg στο τεχνικό υλικό. Από την 1η Νοεμβρίου 2018, η πρόσμειξη υδραζίνης δεν πρέπει να υπερβαίνει το 0,028 mg/kg στο τεχνικό υλικό.	1η Νοεμβρίου 2017	31 Οκτωβρίου 2032	Για την εφαρμογή των ενιαίων αρχών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009, λαμβάνονται υπόψη τα συμπεράσματα της έκθεσης ανανέωσης για την ουσία μηλεϊνικό υδραζίδιο, και ιδίως τα προσαρτήματά της I και II. Στη συνολική αυτή εκτίμηση τα κράτη μέλη πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή: — στην προστασία των καταναλωτών, — στην ασφάλεια των χειριστών και των εργαζομένων· στο ότι οι όροι χρήσης πρέπει να προβλέπουν τη χρήση κατάλληλου ατομικού εξοπλισμού προστασίας. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, κατά περίπτωση, ότι η επισήμανση των καλλιεργειών στις οποίες εφαρμόζεται το προϊόν περιλαμβάνει την ένδειξη ότι στις καλλιέργειες εφαρμόστηκε μηλεϊνικό υδραζίδιο και συνοδευτικές οδηγίες για να αποφεύγεται η έκθεση του ζωικού κεφαλαίου. Οι όροι χρήσης πρέπει να περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, μέτρα περιορισμού του κινδύνου.

⁽¹⁾ Περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με την ταυτότητα και τις προδιαγραφές της δραστικής ουσίας παρέχονται στην έκθεση ανασκόπησης.

Το παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011 τροποποιείται ως εξής:

- 1) στο μέρος Α, η καταχώριση 52 για την ουσία μηλεϊνικό υδραζίδιο απαλείφεται·
- 2) στο μέρος Β προστίθεται η ακόλουθη καταχώριση:

Αριθμός	Κοινή ονομασία, αριθμοί ταυτοποίησης	Ονομασία IUPAC	Καθαρότητα ⁽¹⁾	Ημερομηνία έγκρισης	Λήξη της έγκρισης	Ειδικές διατάξεις
«117	Μηλεϊνικό υδραζίδιο (Maleic hydrazide) Αριθ. CAS: Αριθ. CAS 123-33-1 Αριθ. CIPAC 310	6-hydroxy-2H-pyridazin-3-one	≥ 979 g/kg Έως την 1η Νοεμβρίου 2018, η πρόσμειξη υδραζίνης δεν πρέπει να υπερβαίνει το 1 mg/kg στο τεχνικό υλικό. Από την 1η Νοεμβρίου 2018, η πρόσμειξη υδραζίνης δεν πρέπει να υπερβαίνει το 0,028 mg/kg στο τεχνικό υλικό.	1η Νοεμβρίου 2017	31 Οκτωβρίου 2032	Για την εφαρμογή των ενιαίων αρχών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009, λαμβάνονται υπόψη τα συμπεράσματα της έκθεσης ανανέωσης για την ουσία μηλεϊνικό υδραζίδιο, και ιδίως τα προσαρτήματά της I και II. Στη συνολική αυτή εκτίμηση τα κράτη μέλη πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή: — στην προστασία των καταναλωτών, — στην ασφάλεια των χειριστών και των εργαζομένων, στο ότι οι όροι χρήσης πρέπει να προβλέπουν τη χρήση κατάλληλου ατομικού εξοπλισμού προστασίας. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, κατά περίπτωση, ότι η επισημάνση των καλλιεργειών στις οποίες εφαρμόζεται το προϊόν περιλαμβάνει την ένδειξη ότι στις καλλιέργειες εφαρμόστηκε μηλεϊνικό υδραζίδιο και συνοδευτικές οδηγίες για να αποφεύγεται η έκθεση του ζωικού κεφαλαίου. Οι όροι χρήσης πρέπει να περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, μέτρα περιορισμού του κινδύνου.»

⁽¹⁾ Περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με την ταυτότητα και τις προδιαγραφές της δραστικής ουσίας παρέχονται στην έκθεση ανασκόπησης.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2017/1507 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Αυγούστου 2017

για την τροποποίηση της απόφασης 2005/37/ΕΚ για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Τεχνικού και Επιστημονικού Κέντρου και την πρόβλεψη του συντονισμού των τεχνικών ενεργειών για την προστασία των κερμάτων ευρώ από παραχάραξη

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη το άρθρο 1 της απόφασης 2003/861/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με την ανάλυση και τη συνεργασία όσον αφορά τα κίβδηλα κέρματα ευρώ ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη την απόφαση 2003/862/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 2003, για την επέκταση της ισχύος της απόφασης 2003/861/ΕΚ σχετικά με την ανάλυση και τη συνεργασία όσον αφορά τα κίβδηλα κέρματα ευρώ στα κράτη μέλη που δεν υιοθέτησαν το ευρώ ως ενιαίο νόμισμα ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το Ευρωπαϊκό Τεχνικό και Επιστημονικό Κέντρο (ΕΤΕΚ) εξασφαλίζει τον συντονισμό για τεχνικές ενέργειες των αρμόδιων εθνικών αρχών για την προστασία των κερμάτων ευρώ από την παραχάραξη. Το ΕΤΕΚ συνεστήθη στο πλαίσιο της Επιτροπής, προσαρτώμενο στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), με την απόφαση 2005/37/ΕΚ της Επιτροπής ⁽³⁾.
- (2) Το 2014, η Επιτροπή αποφάσισε να αναδιοργανώσει τις υπηρεσίες της και να μεταβιβάσει τα καθήκοντα που αφορούν την προετοιμασία των νομοθετικών και κανονιστικών πρωτοβουλιών της Επιτροπής για την επίτευξη των στόχων της προστασίας του ευρώ από την παραχάραξη και την κίβδηλεια, και τη στήριξη στον τομέα αυτόν μέσω της κατάρτισης και της τεχνικής συνδρομής από την OLAF στη Γενική Διεύθυνση Οικονομικών και Χρηματοδοτικών Υποθέσεων (ΓΔ ECFIN). Η απόφαση 1999/352/ΕΚ της Επιτροπής, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ ⁽⁴⁾ τροποποιήθηκε ώστε να αντανάκλα την αλλαγή αυτή.
- (3) Μετά την έκδοση της απόφασης 2005/37/ΕΚ, εκδόθηκαν ορισμένες πρόσθετες νομικές πράξεις που αναθέτουν καθήκοντα στο ΕΤΕΚ. Ως εκ τούτου, το ΕΤΕΚ εκπληρώνει υποχρεώσεις που απορρέουν από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1210/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2182/2004 του Συμβουλίου ⁽⁶⁾ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2183/2004 του Συμβουλίου ⁽⁷⁾, και συμβάλλει στην εκπλήρωση των στόχων του προγράμματος «Pericles 2020» σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 331/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁸⁾ και τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/768 του Συμβουλίου ⁽⁹⁾. Τα καθήκοντα αυτά θα πρέπει να προστεθούν ρητά στα καθήκοντα που αναφέρονται στην απόφαση 2005/37/ΕΚ.
- (4) Συνεπώς, η απόφαση 2005/37/ΕΚ της Επιτροπής θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

⁽¹⁾ ΕΕ L 325 της 12.12.2003, σ. 44.

⁽²⁾ ΕΕ L 325 της 12.12.2003, σ. 45.

⁽³⁾ Απόφαση 2005/37/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2004, για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Τεχνικού και Επιστημονικού Κέντρου και την πρόβλεψη του συντονισμού των τεχνικών ενεργειών για την προστασία των κερμάτων ευρώ από παραχάραξη (ΕΕ L 19 της 21.1.2005, σ. 73).

⁽⁴⁾ Απόφαση 1999/352/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 1999, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (ΕΕ L 136 της 31.5.1999, σ. 20).

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1210/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2010, σχετικά με την εξακρίβωση της γνησιότητας των κερμάτων ευρώ και τη διαχείριση κερμάτων ευρώ ακατάλληλων για κυκλοφορία (ΕΕ L 339 της 22.12.2010, σ. 1).

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2182/2004 του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τα μετάλλια και τις μάρκες που προσομοιάζουν με τα κέρματα ευρώ (ΕΕ L 373 της 21.12.2004, σ. 1).

⁽⁷⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2183/2004 του Συμβουλίου της 6ης Δεκεμβρίου 2004 για την επέκταση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2182/2004 σχετικά με τα μετάλλια και τις μάρκες που προσομοιάζουν με τα κέρματα ευρώ στα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη (ΕΕ L 373 της 21.12.2004, σ. 7).

⁽⁸⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 331/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2014, περί προγράμματος ανταλλαγών, συνδρομής και κατάρτισης για την προστασία του ευρώ από την παραχάραξη και την κίβδηλεια (πρόγραμμα «Pericles 2020») και την κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 2001/923/ΕΚ, 2001/924/ΕΚ, 2006/75/ΕΚ, 2006/76/ΕΚ, 2006/849/ΕΚ και 2006/850/ΕΚ (ΕΕ L 103 της 5.4.2014, σ. 1).

⁽⁹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/768 του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2015, για την επέκταση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 331/2014 για τη θέσπιση προγράμματος ανταλλαγών, συνδρομής και κατάρτισης για την προστασία του ευρώ από την παραχάραξη και την κίβδηλεια (πρόγραμμα «Περικλής 2020») στα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη (ΕΕ L 121 της 14.5.2015, σ. 1).

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις

Η απόφαση 2005/37/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

1. Συστήνεται το Ευρωπαϊκό Τεχνικό και Επιστημονικό Κέντρο (ΕΤΕΚ) στο πλαίσιο της ΓΔ ECFIN στις Βρυξέλλες.

2. Για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης, ο Γενικός Διευθυντής της ΓΔ ECFIN εξουσιοδοτείται να προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες και να συνάπτει συμφωνίες για διοικητικές ρυθμίσεις με τις αρχές τρίτων χωρών και με ιδιωτικούς φορείς οι οποίες θα επιτρέπουν στο ΕΤΕΚ να ασκεί τα καθήκοντά του. Οι εν λόγω διοικητικές ρυθμίσεις μπορούν να αφορούν, ειδικότερα, τη διαβίβαση και ανταλλαγή τεχνικών πληροφοριών.».

2) Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 2

Το ΕΤΕΚ ασκεί τα ακόλουθα καθήκοντα:

α) αναλύει και ταξινομεί κάθε νέο τύπο κίβδηλων κερμάτων ευρώ σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1338/2001·

β) συμβάλλει στην εκπλήρωση των στόχων του προγράμματος Pericles 2020, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 331/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*)·

γ) εκτελεί τα καθήκοντα βάσει των άρθρων 4, 5, 7 και 12 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1210/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (**) και βάσει των άρθρων 2, 4, 5 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2182/2004 του Συμβουλίου (***)·

δ) επικουρεί τα εθνικά κέντρα ανάλυσης κερμάτων (ΕΚΑΚ) και τις αρχές επιβολής του νόμου, και συνεργάζεται με τις σχετικές αρχές για την ανάλυση των κίβδηλων κερμάτων ευρώ και την ενίσχυση της προστασίας.

(*) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 331/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2014, περί προγράμματος ανταλλαγών, συνδρομής και κατάρτισης για την προστασία του ευρώ από την παραχάραξη και την κίβδηλεια (πρόγραμμα “Pericles 2020”) και την κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 2001/923/ΕΚ, 2001/924/ΕΚ, 2006/75/ΕΚ, 2006/76/ΕΚ, 2006/849/ΕΚ και 2006/850/ΕΚ (ΕΕ L 103 της 5.4.2014, σ. 1).

(**) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1210/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2010, σχετικά με την εξακρίβωση της γνησιότητας των κερμάτων ευρώ και τη διαχείριση κερμάτων ευρώ ακατάλληλων για κυκλοφορία (ΕΕ L 339 της 22.12.2010, σ. 1).

(***) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2182/2004 του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τα μετάλλια και τις μάρκες που προσομοιάζουν με τα κέρματα ευρώ (ΕΕ L 373 της 21.12.2004, σ. 1)·

3) Στην τελευταία πρόταση του άρθρου 3, η λέξη «OLAF» αντικαθίσταται από τον όρο «ΓΔ ECFIN».

Άρθρο 2

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες, 28 Αυγούστου 2017.

Για την Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

Jean-Claude JUNCKER

